

Országos Rendőrfőkapitány

Papp Károly r. altábornagy

Szám:

Tárgy: rendőri intézkedés elleni
panasz elbírálása

Ügyintéző:

Tel:

E-mail:

1

HATÁROZAT

A Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény (továbbiakban: Rtv.) 92. § (1) bekezdésében biztosított jogkörömnél fogva **panaszos** által benyújtott panasz tárgyában folytatott eljárás során – figyelemmel az Rtv. 93/A. § (7) bekezdésére, továbbá a Független Rendészeti Panasztestület (továbbiakban: Panasztestület) állásfoglalásának megállapításaira – a kiértékelési kötelezettség elmulasztása tekintetében

h e l y t a d o k,

minden egyéb tekintetben a panaszt

e l u t a s í t o m.

A határozat ellen az Rtv. 93/A. § (9) bekezdése alapján – figyelemmel a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény (a továbbiakban: Ket.) 100. § (1) bekezdés a) és e) pontjára, valamint a 109. § (1) bekezdés a) pontjára – fellebbezésnek helye nincs, annak felülvizsgálata kérhető a bíróságtól.

A keresetlevelet az Országos Rendőr-főkapitányságnál (a továbbiakban: ORFK) – a Fővárosi Közigazgatási és Munkaügyi Bíróságnak címezve (1255 Budapest, Pf.: 117.) – a felülvizsgálni kért határozat közlésétől számított harminc napon belül lehet benyújtani, vagy ajánlott küldeményként postára adni. Tájékoztatom, hogy a bírósági felülvizsgálat iránti keresetet a polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény (a továbbiakban: Pp.) 340/B. § (1) és (2) bekezdésére, a Pp. 394/B. § (1) bekezdésére tekintettel, a Pp. 397/I. § (1) bekezdése alapján elektronikusan is benyújthatja, azonban a Pp. 397/J § b) pontja értelmében a jogi képviselővel eljáró felek, valamint a belföldi székhellyel rendelkező gazdálkodó szervezetek részére kötelező.

Az elektronikus kapcsolattartás módjára vonatkozóan részletes tájékoztatást találhat a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes> menüpontban.

A határozat bírósági felülvizsgálata iránti keresetlevél elektronikusan előterjesztésre szolgáló űrlap a <http://www.police.hu/ugyintezes/elektronikus-ugyintezes/birosagi-felulvizsgalat> menüpontból tölthető le.

A határozatot kapják:

- 1) panaszos
- 2) Független Rendészeti Panasztestület
- 3) Rendőr-főkapitányság vezetője
- 4) Irratár

INDOKOLÁS

I.

Panaszos postai úton beadványt terjesztett elő a vele szemben foganatosított rendőri intézkedéssel szemben.

A panaszos a rendőri intézkedés előzményeként előadta, hogy az egyetemi előadást követően az egyik csoporttársát megtámadta a férje, aki egy bilincsel próbálta magához láncolni a feleségét.

A FÉRJ a bilincselési kísérlet közben rángatta A feleséget, ekkor a panaszos a segítségére sietett, oly módon, hogy próbálta lefogni A FÉRJ karját, aki ekkor a panaszost ellökte, majd ráesett és a földön próbálta tartani. A panaszos két társa a panaszos segítségére sietett, így a földön tudták tartani A férjet.

A rendőrséget a panaszos és társai értesítették, az esetet szinte az egész csoport látta, mivel a FELESÉG megkérte az egyetemi társait kísérjék a kocsijához, mert A FÉRJ már hosszabb ideje zaklatta, követte.

A kikerülő rendőri egység (három fő) igazoltatta a helyszínen jelenlévőket, és feltettek néhány kérdést nekik. Legalább egy órát voltak a helyszínen és a panaszos érdeklődésére, hogy miért nem távoznak, nem tudtak a rendőrök válaszolni. Majd a panaszos egy későbbi kérdésére már úgy válaszoltak, hogy a Rendőrkapitányságon tanúskodniuk kell. Ez annyiban változott további várakozás után, hogy előállították őket csoportos garázdaság elkövetése miatt gyanúsítottként. Telefonálni a panaszost már nem engedték, mondván, hogy a kapitányságon majd felhívnak egy általa megnevezett személyt. A panaszos az édesanyját szeretne volna felhívni, aki ügyvéd. Az értesítés az előállítás időtartama alatt a rendőrség részéről nem történt meg.

A panaszos elmondása szerint – a rendőrség kikerkezéséig – miközben A férjet a földön tartották, őt senki nem bántotta.

A panaszos kb. öt órát töltött egy cellában, majd meghallgatták és közölték vele a gyanúsítást, miszerint a cselekménye alkalmas volt arra, hogy másokban riadalmat, vagy megbotránkozást keltsen. A panaszos nem értett egyet a gyanúsításban foglaltakkal, hiszen őt lökte a földre A FÉRJ, amelyet több tanú is látott. A tényállásba az nem került bele, hogy nemcsak A FÉRJ szerzett könnyű sérülésüket, hanem a panaszos is, ezt bizonyítandó mellékelte a látleletet.

A panaszos az előállítását megalázóan és eltúlzottnak tartotta, továbbá sérelmezte, hogy a helyszínen jelentős ideig nem közölték vele a feltartóztatása okát. Ők kértek segítséget a rendőrségtől, egy támadást hátrítottak el, A férjet nem bántották. Állampolgári kötelességüknek eleget téve egy olyan embert tartottak a földön, akinél bilincs volt, támadott és nem lehetett tudni, hogy még mire lehet képes.

A panaszos mentősi és szociális tapasztalattal (hajléktalanszállón dolgozott) rendelkezik és megállapítása szerint A FÉRJ felindulása több volt, mint egy veszekedés, mivel erős indulatokat mutatott. A panaszos álláspontja szerint a társaival történő fellépése arányos volt a támadással szemben. Nem érti, hogy indult ellene és társai ellen büntetőeljárás – ártatlanul – ráadásul úgy, hogy csak segítettek. A panaszos utólag tudta meg, hogy A FÉRJ már hosszabb ideje zaklatja A feleséget.

A panaszos személyi szabadsága *-n * órától * óráig korlátozva volt. A panaszos végül megjegyezte, hogy az előállító rendőr intézkedése ellenére a Rendőrkapitányságon segítőkész és problémamegoldó hozzáállással találkozott.

A beadványban foglaltak alapján a panaszos a rendőri intézkedés kapcsán az alábbiakat sérelmezte:

1. a rendőri intézkedés elhúzódását, késedelmes tájékoztatást;
2. a telefon használatának korlátozását, értesítés elmaradását;
3. az előállítás jogalapját;
4. az előállítás arányosságát;
5. a büntetőeljárás megindítását, gyanúsításban foglaltakat.

II.

A Panasztestület a vizsgálat során megállapította, hogy a rendőri intézkedés érintette a panaszosnak a Magyarország Alaptörvénye Szabadság és Felelősség fejezetének a IV. cikk (1) bekezdésében foglalt személyi szabadsághoz való jogát és a XXIV. cikkében bekezdésében foglalt tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető jogát.

A Panasztestület megítélése szerint a jogellenes cselekmények elkövetésére vonatkozó telefonos bejelentés megfelelő jogalapot teremtett a panaszos előállítására, azonban az arányosság követelményének nem felelt meg, mivel elegendő lett volna idézés kibocsátása is részére, így a panaszos személyi szabadságának a jogellenes korlátozását valósította meg.

A Panasztestület úgy foglalt állást, hogy az indokolatlan mobiltelefon-használat korlátozás és a panaszos által megjelölt személy értesítésének elmaradása kapcsán sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz való joga.

A Panasztestület arra az álláspontra jutott, hogy a helyszíni intézkedés során a panaszosnak nyújtott késedelmes tájékoztatás kapcsán sérült a tisztességes eljáráshoz fűződő joga.

A megvalósult alapjogsértés a Panasztestület megítélése szerint elérte a súlyosság azon fokát, amely indokoltá tette a panasz és az állásfoglalás megküldését az országos rendőrfőkapitánynak.

III.

A Ket. 50. § (1) bekezdésében foglalt tényállás tisztázási kötelezettség keretében a hatóság az alábbi bizonyítási eszközök tartalmát vette figyelembe

- a panaszbeadvány;
- panaszos gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyve;
- ambuláns kezelőlap és fényképmelléklet a sérülésekről A FÉRJ vonatkozásában;
- rendőri jelentés;
- rendőri jelentések;
- kapitányságvezetői átirat;
- rendőri jelentés elfogás végrehajtásáról;
- igazolás előállítás időtartamáról;
- jegyzőkönyv letéti tárgyakról;
- nyilatkozat fogvatartott személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor;
- nyilatkozat fogvatartott személy élelemmel történő ellátásáról;

- gyanúsított kihallgatási jegyzőkönyv A FÉRJ vonatkozásában;
- szakmai állásfoglalás.

A lefolytatott közigazgatási hatósági eljárás során a panaszos *-n előterjesztett panaszában megfogalmazott állításokat alátámasztó további bizonyítási indítványt, egyéb nyilatkozatot, illetőleg bizonyítékot a hatóság részére nem szolgáltatott. Az eljárás során – az intézkedő rendőrök által tett jelentésekben foglalt nyilatkozatokon túl – egyéb bizonyíték nem merült fel, ugyanakkor a rendelkezésre álló bizonyítékok alapján eleget lehetett tenni a Ket. 50. § (1) bekezdésben előírt tényállás tisztázási kötelezettségnek.

Ezek alapján a Pp. 195. § (1) bekezdés szerint a rendőri jelentés közokirati jellegére tekintettel, az abban foglalt tények ellenkezőjére vonatkozó bizonyíték hiányában, döntésem meghozatalánál a rendőri jelentésekben foglaltakat vettem alapul. Ezen álláspontom kialakításánál figyelemmel voltam több korábbi bírósági ítéletre és döntésre is. (1/2004. Büntető jogegységi határozat, BH2009. 230, Egri Közigazgatási és Munkaügyi Bíróság 9.K.27.173./2013/7. számú ítélete.)

IV.

A rendőri intézkedés elleni panasz elbírálásakor először azt vizsgáltam meg, hogy valamennyi panaszosi sérelemre kiterjed-e a hatásköröm.

Az Rtv. 92. § (1) bekezdése szerint *„Akinek a IV-V. Fejezetben - a 46/A-46/C. § kivételével -, valamint a VI. Fejezetben meghatározott kötelezettség megsértése, a rendőri intézkedés, annak elmulasztása, a kényszerítő eszköz alkalmazása (e fejezet alkalmazásában a továbbiakban együtt: intézkedés) alapvető jogát sértette, választása szerint*

a) panasszal fordulhat az intézkedést foganatosító rendőri szervhez vagy

b) kérheti, hogy - amennyiben a panasz elintézése nem tartozik más eljárás hatálya alá - panaszát a Testület által lefolytatott vizsgálatot követően, az érintett rendőri szerv kiletétől függően

ba) az országos rendőrfőkapitány,

bb) a belső bűnmegelőzési és büntetőeljárás feladatokat ellátó szerv főigazgatója vagy

bc) a terrorizmust elhárító szerv főigazgatója

bírálja el.”

A Pp. 195. § (1) bekezdésben foglaltak szerint *„Az olyan papír alapú vagy elektronikus okirat, amelyet bíróság, közjegyző vagy más hatóság, illetve közigazgatási szerv ügykörén belül, a megszabott alakban állított ki, mint közokirat teljesen bizonyítja a benne foglalt intézkedést vagy határozatot, továbbá az okirattal tanúsított adatok és tények valóságát, úgyszintén az okiratban foglalt nyilatkozat megtételét, valamint annak idejét és módját. Ugyanilyen bizonyító ereje van az olyan okiratnak is, amelyet más jogszabály közokiratnak nyilvánít.”*

A panaszos beadványában sérelmezte a vele szembeni büntetőeljárás megindítását, sérelmezte továbbá a gyanúsítottként történő kihallgatásakor a gyanúsításban foglaltak pontatlan megfogalmazását.

A panaszosi sérelemmel kapcsolatban a büntetőeljárásról szóló 1998. évi XIX. törvény (a továbbiakban: Be.) alapján eljáró hatóság, valamint a felügyeletét ellátó ügyészség biztosítja a

megfelelő jogorvoslatot a büntető- és szabálysértési eljárással kapcsolatban felmerülő panaszok vizsgálatára.

A hivatkozott törvényi rendelkezésre tekintettel a panaszos által előterjesztett sérelmei jelen közigazgatási hatósági eljárás keretében – hatáskör hiányában – nem bírálható el, ezért a határozatban foglalt döntés erre nem terjed ki.

V.

A rendőri intézkedés ellen a panaszos által megfogalmazott sérelmek kapcsán állásponatom a következő:

V/1. A rendőri intézkedés elhúzóása, késedelmes tájékoztatás

Az Rtv. 1. § (2) bekezdése szerint „A rendőrség az Alaptörvényben, az e törvényben és törvény felhatalmazása alapján más jogszabályban meghatározott bűnmegelőzési, bűnüldözési, államigazgatási és rendészeti feladatkörében: 1. általános bűnügyi nyomozó hatósági jogkört gyakorol, végzi a bűncselekmények megelőzését, megakadályozását és felderítését, valamint a bűncselekményből származó vagyont visszaszerzését, ”

Az Rtv. 11. § (1) bekezdés szerint „A rendőr köteles a szolgálati beosztásában meghatározott feladatait a törvényes előírásoknak megfelelően teljesíteni, az előjárója utasításainak - az e törvényben foglaltak figyelembevételével - engedelmeskedni, a közbiztonságot és a közrendet, ha kell, élete kockáztatásával is megvédeni. ”

Az Rtv. 13. § (1) bekezdés szerint „A rendőr jogkörében eljárva köteles intézkedni vagy intézkedést kezdeményezni, ha a közbiztonságot, a közrendet vagy az államhatár rendjét sértő vagy veszélyeztető tény, körülményt vagy cselekményt észlel, illetve ilyet a tudomására hoznak. Ez a kötelezettség a rendőrt halaszthatatlan esetben szolgálaton kívül is terheli, feltéve, hogy az intézkedés szükségességének időpontjában intézkedésre alkalmas állapotban van. ”

Az Rtv. 20. § (2) bekezdése szerint „A rendőr az intézkedés megkezdése előtt - ha az a rendőri intézkedés eredményességét veszélyezteti, az intézkedés befejezésekor - köteles nevét, azonosító számát, valamint az intézkedés tényét és célját szóban közölni. Az V. és VI. fejezetben foglalt intézkedések, illetve kényszerítő eszközök alkalmazását követően a rendőr köteles az intézkedés alá vont személyt tájékoztatni az e törvény szerinti panasz lehetőségéről és előterjesztésére nyitva álló határidőről. ”

A rendőrség szolgálati szabályzatáról szóló 30/2011. (IX. 22.) BM rendelet (a továbbiakban: szolgálati szabályzat) 5. § (2) bekezdése szerint „A rendőri intézkedés eredményességének veszélyeztetésére figyelemmel az (1) bekezdésben meghatározottak intézkedés megkezdését megelőző közlése akkor mellőzhető, ha az ott meghatározott információk előzetes közlése, valamint a szolgálati igazolvány és az azonosító jelvény felmutatása az intézkedés megtételét lehetetlenné teszi, vagy annak eredményességét aránytalan mértékben veszélyezteti. ”

A panaszos sérelmezte a helyszíni intézkedés elhúzóását és a késedelmes tájékoztatást.

A rendőri jelentésből megállapítható, hogy a helyszínen az intézkedés megkezdésekor a körülmények tisztázása, az érintettek igazoltatása és meghallgatása, továbbá a négy személy előállításához szükséges feltételek megteremtése befolyásolta az intézkedés időtartamát. Mivel a helyszínen sérült személy volt, ezért a mentőszolgálat kiértesítése és megérkezése, valamint az ellátásra szoruló személy vizsgálata, tovább növelte az intézkedés idejét. A helyszínen elvégzett cselekmények összességében járultak ahhoz hozzá, hogy az egy órányi időtartamot meghaladta az intézkedés.

A helyszínen történekről a rendőr jelentést tett a szolgálat irányító parancsnok, valamint a készenléti csoportvezető részére, aki a vezető ügyeletessel egyeztetve, arra utasította a rendőrt, hogy a panaszost is elő kell állítani, mint a csoportos garázdaság elkövetésének egyik résztvevőjét. Ezt követően volt csak lehetőség a panaszos tájékoztatására, hogy az utasításnak megfelelően előállítják a Rendőrkapitányságra, de ezt mindenképpen meg kellett, hogy előzze a helyszínen történekről minél részletesebb feltárása és az aszerinti felelős döntés.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint az intézkedés azért húzódott el, mert a helyszínen több személyt, illetve tanút kellett meghallgatni, mivel az elmondottak közötti ellentmondásokat a helyszínen tisztázni kellett annak érdekében, hogy milyen minőségben induljon az eljárás a történekről kapcsolatban.

Az előállításról szóbeli közlés a helyszínen az intézkedés végén, a beszállítást megelőzően megtörtént.

A rendőrségi dokumentumok, valamint a panaszosi beadványban foglaltak is megerősítik, hogy a helyszínre rendőri intézkedést kértek, amely bejelentésekben megjelölt jogellenes cselekmények felvetették az intézkedéshez szükséges minimális gyanút. Ennek eleget téve megjelentek a helyszínen a rendőrök, a jelenlévőket meghallgatták és a lehetőségekhez képest intézkedtek.

A fentiekre figyelemmel, mivel e tárgykörben a rendőri jelentésektől eltérő bizonyíték nem merült fel a rendőri jelentésben foglaltakat fogadtam el, így a panasz e tekintetben alaptalan.

V/2. A telefon használatának korlátozása, értesítés elmaradása

Az Rtv. 18. § (1) bekezdés szerint „A fogvatartott részére biztosítani kell azt a lehetőséget, hogy egy hozzátartozóját vagy más személyt értesítsen, feltéve, hogy ez nem veszélyezteti az intézkedés célját. Ha a fogvatartott nincs abban a helyzetben, hogy e jogával élhessen, az értesítési kötelezettség a rendőrséget terheli. Ha a fogvatartott fiatalkorú vagy gondnokság alá helyezett, haladéktalanul értesíteni kell törvényes képviselőjét vagy gondnokát.”

A panaszos sérelmezte, hogy a helyszíni intézkedés során nem hívhatta fel telefonon az édesanyját, aki ügyvéd. Sérelmezte továbbá, hogy az előállítás időtartama alatt nem értesítették az általa megjelölt személyt.

A panaszos az intézkedés alatt telefonálni akart, az édesanyját szeretne volna felhívni, aki ügyvéd. Ekkor a rendőr felhívta a panaszos figyelmét, hogy az intézkedés alatt nem telefonálhat, majd a Rendőrkapitányságon értesítik az általa magadott személyt.

A rendőr az intézkedés helyszínén a történeteket rekonstruálta (jelenlévők meghallgatása). Az elkövetett cselekménnyel kapcsolatban a panaszos szerepe még nem volt teljesen tisztázva, ezért az intézkedés eredményességét veszélyeztette volna, ha telefont használ.

Az előállítás időtartama alatt a panaszos hozzátartozója kiértesítését kérte – ezt igazolja a NYILATKOZAT a fogvatartott személy előállító helyiségben történő elhelyezésekor a szóbeli tájékoztatás végrehajtásáról és megértéséről, a hozzátartozó, illetve egyéb személy értesítéséről és az írásos tájékoztató átvételéről elnevezésű irat, amit a panaszos aláírásával hitelesített –, megadva a lakcímet és telefonszámot, azonban az iraton nem szerepel annak ténye és időpontja, hogy a kiértesítés megtörtént volna.

A hivatalos feljegyzés szerint a panaszos által megjelölt személy kiértesítésének megtörténte a rendőrök nem tudtak érdemben nyilatkozni.

A rendelkezésre álló rendőrségi iratok, valamint a panaszos beadványában foglaltak alapján megállapítható, hogy a panaszos által megjelölt személy kiértesítése nem történt meg.

A fentiekben megfogalmazottak alapján a panasz a kiértesítés elmulasztása vonatkozásában megalapozott, ugyanakkor a telefon használatának korlátozása kapcsán a panasz alaptalan.

V/3. Az előállítás jogalapja

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése alapján *„A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.”*

(2) bekezdés alapján *„Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.”*

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés szerint *„A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,*

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény (a továbbiakban: Btk.) 339. § (1) bekezdése szerint *„Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.”*

A panaszos álláspontja szerint nem állt fenn az előállítás jogalapja, ugyanis nem követett el bűncselekményt.

Az Rtv. 33.§ (1) bekezdése szerinti törvényhely a rendőrnek mérlegelési lehetőséget nem biztosít, hanem kötelező jelleggel írja elő az intézkedés alá vont előállítását a további intézkedések végrehajtása céljából.

Az előállítás végrehajtásáról szóló jelentésben foglaltak szerint *-n * órakor a rendőrök megjelentek a * szám alatti címen, mert onnan arról tettek bejelentést, hogy egy férfi

meztámadta a feleségét, azonban a feleség barátai a segítségére siettek és a támadó férfit lefogták és a helyszínen tartották.

A helyszínen a rendőrök észlelték, hogy a bejelentésben szereplő férfi A FÉRJ a földön fekszik, akit másik három férfi a földre nyom. A rendőrök A férjet felállították a földről és a sérülései való tekintettel mentőt hívtak hozzá.

Ezek után meghallgatták a panaszost, aki elmondta, hogy oktatás végeztével elindultak az egyetemről, amikor megjelent A FÉRJ, aki egyetemi társuk A feleségférje. Az oktatás hetente pénteken és szombaton van, ebben az időszakban többször megjelent már az egyetemen és környékén A FÉRJ és zaklatta A feleséget, éppen ezért volt csoporttársaival megbeszélte, hogy mindig valaki elkíséri, vagy hazaviszi, hogy ne essen bántódása.

A panaszos elmondta továbbá, hogy az intézkedés napján A FÉRJ az egyetemen az oktatóterembe benyitott és A feleséget kereste, az oktatás végeztével pedig megvárta őt és együtt szálltak be a liftbe a csoporttársak kíséretében. A FÉRJ folyamatosan azzal zaklatta, hogy miért nem aludt otthon, majd elővett egy bilincset A FÉRJ és megpróbálta a bilinccsel magához kötni A feleséget. Ezt látva a panaszos két társával kisebb dulakodást követően a földre vitte A férjet. Az egyik személy A FÉRJ mellkasára ült, megakadályozva ezzel, hogy fel tudjon állni, a panaszos és a másik társa pedig a végtagjait fogták le. Egyöntetűen elmondták, hogy A férjet nem ütötték meg, csak azért fogták le, hogy ne bántalmazza A feleséget, illetve a helyszínen tartásuk a rendőrség kiérkezéséig, akit A FELESÉG értesített.

A panaszos a rendőr kérdésére elmondta, hogy nem sérült meg, mentőt nem igényel és őt A FÉRJ nem bántalmazta.

A történetet jelentette a rendőr a szolgálatirányító parancsnoknak, aki felvette a kapcsolatot a készenléti csoportvezetővel és azt az utasítást adta, hogy a panaszost és társait állítsák elő a Rendőrkapitányságra. A panaszos a közlést, valamint a jogaira és kötelezettségeire történő tájékoztatást megértette, tudomásul vette.

Ezt követően a panaszost beszállították a Rendőrkapitányságra és * órákor átadásra került a szolgálatirányító parancsnoknak.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint az intézkedés jogalapja a bejelentésben szereplő esemény, valamint a helyszínen tapasztaltak. A bejelentés szerint egy személy A FÉRJ meztámadta a feleségét, ennek a cselekménynek akár bűncselekményi alakzata is előfordulhatott. A cselekményt megvalósító személyek előállításának célja – a helyszínen megállapítottakon túl – a cselekmény pontos tisztázása, mivel az általuk elmondottak nem egyeztek.

A panaszos sérelmezte, hogy intézkedés közben úgy tájékoztatta a rendőr, hogy tanúként hallgatják meg. Ezzel kapcsolatban megállapítható, hogy amíg nem zárult le az intézkedés addig kétséges volt az egyes személyek eljárásbeli helyzete, azonban az intézkedés végére már a rendőr szóban arról tájékoztatta a panaszost, hogy csoportos garázdaság elkövetése miatt őt és a társait a Rendőrkapitányságra előállítja, ezzel egyértelműen kizárva azt, hogy az eljárásban tanúként kerül kihallgatásra. A panaszos, valamint az intézkedés alá vont személyek figyelmét felhívták a panasztételi jogra.

Az irányadó joggyakorlat szerint a panaszos magatartása egyértelműen kimeríti a garázdaság vétség elkövetési magatartását, mivel a törvényi tényállás megvalósulásához sem a riadalomnak, sem a megbotránkozásnak nem kell tényszerűen bekövetkeznie. Az erőszakos

magatartás megvalósulhatott A FÉRJ erőszakkal történő földre vitelével és ott tartásával esetleges sérülés-okozással, a hangos veszekedéssel. A kihívóan közösségellenességre utaló körülmények pedig a fentiekben kifejtettek értelmében szintén felvetették a gyanút a tekintetben, hogy a panaszos bűncselekményt követett el.

A panaszos személyi szabadságának korlátozása akkor lett volna jogszerűtlen, amennyiben a garázdaság bűncselekményének még az egyszerű gyanúja sem állt volna fenn. Az pedig büntető-eljárásjogi és nyomozástaktikai kérdés, hogy a nyomozó hatóság mely időpontban kívánja közölni a megalapozott gyanút a terhelttel szemben, és ennek végrehajtása érdekében milyen nyomozási cselekményeket, vagy Rtv. szerinti intézkedéseket fogatosít.

A panaszos előállításának szükségességét telefonon érkezett állampolgári bejelentésekben foglaltak, valamint a helyszínen tapasztaltak egyaránt megalapozták.

A leírtakra tekintettel a rendőrök jogszerűen állították elő a panaszost, ezért a panasz alaptalan.

V/4. Az előállítás arányossága

Az Rtv. 15. § (1) bekezdése szerint „*A rendőri intézkedés nem okozhat olyan hátrányt, amely nyilvánvalóan nem áll arányban az intézkedés törvényes céljával.*”

(2) bekezdés szerint „*Több lehetséges és alkalmas rendőri intézkedés, illetőleg kényszerítő eszköz közül azt kell választani, amely az eredményesség biztosítása mellett az intézkedéssel érintettre a legkisebb korlátozással, sérüléssel vagy károkozással jár.*”

Az Rtv. 33. § (1) bekezdés szerint „*A rendőr a további intézkedés megtétele céljából elfogja és az illetékes hatóság elé állítja azt,*

a) akit szándékos bűncselekmény elkövetésén tetten értek;”

A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1) bekezdés szerint „*Aki olyan kihívóan közösségellenes, erőszakos magatartást tanúsít, amely alkalmas arra, hogy másokban megbotránkozást vagy riadalmat keltsen, ha súlyosabb bűncselekmény nem valósul meg, vétség miatt két évig terjedő szabadságvesztéssel büntetendő.*”

(2) bekezdés szerint „*A büntetés büntett miatt három évig terjedő szabadságvesztés, ha a garázdaságot a) csoportosan, {.....} követik el.*”

A panaszos az előállítását megalázónak és eltúlzottnak tartotta.

A bejelentés tartalma, valamint a helyszínen tapasztaltak alapján a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján jogszerűen fogták el és állították elő a Rendőrkapitányságra, ugyanis a rendőrök kiérkezésekor a helyszínen az elkövetési magatartás tanúsítása folyamatban volt, hiszen „láthatóan” a panaszos és társai a földre leszorítva tartották A férjet, így a tettenérés megvalósult, amely kellő jogalappal szolgált az előállítás fogatosításához.

Ezen törvényhely a rendőrnek nem ad mérlegelési lehetőséget, az előállítást kötelezően végre kellett hajtania, ebből következően annak aránytalansága sem merülhetett fel.

A fentiekben megfogalmazottak alapján a panaszos előállítása megfelelő joggalalappal történt az jogszerű és arányos volt, ezért a panasz alaptalan.

VI.

- 1. A Panasztestület arra az álláspontra jutott, hogy a helyszíni intézkedés során a késedelmes tájékoztatás kapcsán sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.**

A panaszos sérelmezte a helyszíni intézkedés elhúzódását és a késedelmes tájékoztatást.

A rendőri jelentésből megállapítható, hogy a helyszínen az intézkedés megkezdésekor a körülmények tisztázása, az érintettek igazoltatása és meghallgatása, továbbá a négy személy előállításához szükséges feltételek megteremtése befolyásolta az intézkedés időtartamát. Mivel a helyszínen sérült személy volt, ezért a mentőszolgálat kiértesítése és megérkezése, valamint az ellátásra szoruló személy vizsgálata, tovább növelte az intézkedés idejét. A helyszínen elvégzett cselekmények összességében járultak ahhoz hozzá, hogy az egy órányi időtartamot meghaladta az intézkedés.

A helyszínen történekről a rendőr jelentést tett a szolgálat irányító parancsnok, valamint a készenléti csoportvezető részére, aki a vezető ügyeletessel egyeztetve, arra utasította a rendőrt, hogy a panaszost is elő kell állítani, mint a csoportos garázdaság elkövetésének egyik résztvevőjét. Ezt követően volt csak lehetőség a panaszos tájékoztatására, hogy az utasításnak megfelelően előállítják a Rendőrkapitányságra, de ezt mindenképpen meg kellett, hogy előzze a helyszínen történekt minél részletesebb feltárása és az aszerinti felelős döntés.

A rendőri jelentésben foglaltak szerint az intézkedés azért húzódott el, mert a helyszínen több személyt, illetve tanút kellett meghallgatni, mivel az elmondottak közötti ellentmondásokat a helyszínen tisztázni kellett annak érdekében, hogy milyen minőségben induljon az eljárás a történekttel kapcsolatban.

Az előállításról szóbeli közlés a helyszínen az intézkedés végén, a beszállítást megelőzően megtörtént.

A rendőrségi dokumentumok, valamint a panaszosi beadványban foglaltak is megerősítik, hogy a helyszínen rendőri intézkedést kértek, amely bejelentésekben megjelölt jogellenes cselekmények felvetették az intézkedéshez szükséges minimális gyanút. Ennek eleget téve megjelentek a helyszínen a rendőrök, a jelenlévőket meghallgatták és a lehetőségekhez képest intézkedtek.

A fentiekben megfogalmazottak alapján nem értek egyet a Panasztestület megállapításával.

- 2. A Panasztestület arra az álláspontra jutott, hogy a helyszíni intézkedés során a mobiltelefon használatának korlátozása kapcsán sérült a panaszos tisztességes eljáráshoz fűződő alapvető joga.**

A panaszos sérelmezte, hogy a helyszíni intézkedés során nem hívhatta fel telefonon az édesanyját, aki ügyvéd.

A panaszos az intézkedés alatt telefonálni akart, az édesanyját szerette volna felhívni, aki ügyvéd. Ekkor a rendőr felhívta a panaszos figyelmét, hogy az intézkedés alatt nem telefonálhat, majd a Rendőrkapitányságon értesítik az általa magadott személyt.

A rendőr az intézkedés helyszínén a történeteket rekonstruálta (jelenlévők meghallgatása). Az elkövetett cselekménnyel kapcsolatban a panaszos szerepe még nem volt teljesen tisztázva, ezért az intézkedés eredményességét veszélyeztette volna, ha telefont használ.

A fentiekben megfogalmazottak alapján nem értek egyet a Panasztestület megállapításával.

3. A Panasztestület arra az álláspontra jutott, hogy a panaszos előállítása nem felelt meg az arányosság követelményének, amely a panaszos személyi szabadságának korlátozását valósította meg.

A panaszos az előállítást megalázósnak és eltúlzottnak tartotta.

A bejelentés tartalma, valamint a helyszínen tapasztaltak alapján a panaszost az Rtv. 33. § (1) bekezdés a) pontja alapján jogszerűen fogták el és állították elő a Rendőrkapitányságra, ugyanis a rendőrök kiérkezésekor a helyszínen az elkövetési magatartás tanúsítása folyamatban volt, hiszen „láthatóan” a panaszos és társai a földre leszorítva tartották A férjet, így a tettenérés megvalósult, amely kellő joggal szolgált az előállítás foganatosításához.

Ezen törvényhely a rendőrnek nem ad mérlegelési lehetőséget, az előállítást kötelezően végre kellett hajtania, ebből következően annak aránytalansága sem merülhetett fel.

A fentiekben megfogalmazottak alapján nem értek egyet a Panasztestület megállapításával.

Mindezek alapján a rendelkező részben foglaltak szerint határoztam.

Hatásköröm és illetékességem az Rtv. 92. § (1) bekezdése, illetve a 93/A. § (6) és (7) bekezdésein alapul.

A határozat az alábbi jogszabályokon alapul:

- a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény 340/B. § (1), (2) bekezdés, 394/B. § (1) bekezdés, 397/I (1) bekezdés, 195. § (1) bekezdés;
- a közigazgatási hatósági eljárás és szolgáltatás általános szabályairól szóló 2004. évi CXL. törvény 35. § (1) bekezdés, 50. § (1) bekezdés, 100. § (1) bekezdés a), és e) pontjai, 109. § (1) bekezdés a) pontja;
- a Rendőrségről szóló 1994. évi XXXIV. törvény 92. § (1) bekezdés, 93/A. (7), (9) bekezdései, 1. § (2) bekezdés, 13. § (1),(3) bekezdései, 15. § (1) bekezdés, 11. § (1) bekezdés, 18. § (1) bekezdés, 20. § (2) bekezdése, 33. § (1) bekezdés;
- a Rendőrség Szolgálati Szabályzatáról szóló 30/2011. (IX.22.) BM rendelet 8. § (1-2) bekezdései, 5. § (2) bekezdése;
- A Büntető Törvénykönyvről szóló 2012. évi C. törvény 339. § (1), (2) bekezdései.

Budapest, 2016. szeptember 16.

**Papp Károly r. altábornagy
rendőrségi főtanácsos**